

altid været sådan, at man indgik i de prioriteringer, som instituttet havde. Det har altid været sådan, at man selv valgte metode, og det skal man stadig væk, og man kan også godt forske ved siden af. Der er stadig væk mulighed for, at man indgår i projekter, som bliver støttet af f.eks. forskningsrådene. Jeg ved ikke, hvor man har fået det fra, at der skulle være nogen som helst ændring af forskningsfriheden. Jeg vil snarere sige, den bliver præciseret bedre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

De næste tre kort bemærkninger: fru Pernille Rosenkrantz-Theil, fru Margrethe Vestager og hr. Morten Homann. Jeg har også noteret fru Elisabeth Arnold og fru Marianne Jelled op.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis fru Hanne Severinsen synes, at demokrati er så trægt, kan jeg egentlig ikke forstå, hvorfor fru Hanne Severinsen vælger at bruge størstedelen af sin hverdag på at sidde i det danske Folketing.

Jeg vil gerne spørge, hvilke konkrete eksempler Venstres ordfører kan give på, at selveje og afdemokratisering og virksomhedsledelse af læreanstalter giver bedre uddannelse. Hvilke konkrete eksempler er der på det?

Og så har jeg et lille tillægsspørgsmål. Når fru Hanne Severinsen siger, at det er mytedannelser, der er årsag til de mange protester fra universitetsfolkene, vil jeg gerne spørge fru Hanne Severinsen, om hun tror, at de ansatte ved landets højeste læreanstalter ikke er i stand til at læse og vurdere regeringens forslag, for så synes jeg ærligt talt, vi alle sammen har et problem.

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ville egentlig gerne leve i den samme ubekymrede verden som Venstres ordfører. Det må være et dejligt sted. Det er et sted, hvor man ikke behøver at tage sig af, hvad de mennesker mener, som berøres af den lovgivning, man er ved at vedtage, og hvor man med et slag med hånden kan sige, at det bare er medieskabte misforståelser og myter; når først de kommer rigtig godt i gang, vil de se, hvor klogt det, vi har fundet på, er.

Jeg må indrømme, at jeg godt forstår, hvorfor nogle kan blive bekymret, for ordvalget er ændret i betydende grad. Der står ikke længere no-

get om respekt for deres frie valg af videnskabelige metoder. Det har man bare stille og roligt taget ud. Der står tværtimod noget om et helt andet ledelseshierarki end det, vi kender, og en helt anden dannelse af det ledelseshierarki end den måde, vi kender. Og henvisningen til akademisk råd er jo så falsk, som tænkes kan.

Der står godt nok i bemærkningerne, at det er det samme som i DPU, men sammenligner man de to lovgivninger, er der faktisk ganske væsentlige forskelle. For på DPU godkender man, i lovgivningen indstiller man, og det er en meget væsentlig forskel i forhold til de centrale akademiske områder.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Fru Hanne Severinsen undgik meget behændigt at svare på mit spørgsmål, om ikke formuleringerne i lovforslaget indskrænker betydningen af forskningsfrihed sammenlignet med det bedste. Og så har jeg endda slet ikke forholdt mig til alle de indskrænkninger af forskningsfriheden, der kan komme ud af, at man får en bestyrelse med flertal af eksterne repræsentanter, som lige så vel kan være ambassadører for det omgivende samfund imod forskningsfrihed som det modsatte.

Jeg hæftede mig også ved, at svaret på mit spørgsmål, om der var nogle eksempler på uansvarlig og ineffektiv ledelse, var nogle nye forblommede ord om, at det var træghed i demokratiet. Jeg vil godt spørge, om ikke fru Hanne Severinsen har nogle mere konkrete eksempler at give til den danske forskningsverden, end at der er noget træghed. Kan vi ikke få nogle konkrete eksempler på bordet om, hvor det er, skoen trykker, og hvor det er, problemerne ligger, som motiverer dette lovforslag?

Så ved jeg godt, at det kan være svært med en ordførers fantasi at forestille sig det, men kan man ikke prøve at sammenstille lovforslaget ikke bare med, hvad man kunne forestille sig, men også med den eksisterende lov? For hvis man vil sammenligne de studerendes indflydelse i dette lovforslag med den nuværende lov, så synes jeg, der er nogle skærende kontraster, som fru Hanne Severinsen sprang meget let hen over.

Det er da fuldstændig korrekt, at de studerende vinder indflydelse. De bliver repræsenteret ét nyt sted i bestyrelsen, men samtidig nedlægger man institutbestyrelsen, og samtidig indskrænker man studienævnenes indflydelse og betydning. Så hvis man sammenligner de studerendes